

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně:

XX
sídlem XX

proti

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 11. 2018, č. j. KULK 94929/2018

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 29. 11. 2018, č. j. KULK 94929/2018, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, ze dne 20. 8. 2018, č. j. 71944/2018, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o povolení změny užívání stavby krmelce na pozemku p. č. XXX v k. ú. XXX.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve shrnul dosavadní průběh řízení i skutečnosti jemu předcházející a obsah odvolání žalobkyně. Zejména konstatoval, že na základě podnětu Správy CHKO Jizerské hory a kontrolní prohlídky stavební úřad v listopadu 2014 zjistil existenci rozestavěné stavby předmětného krmelce, k němuž správa CHKO nevydala žádné vyjádření či závazné stanovisko. Po zahájení řízení o odstranění stavby byla žalobkyní a druhým stavebníkem v lednu 2015 podána žádost o dodatečné povolení stavby, která byla pravomocně zamítnuta rozhodnutím ze dne 3. 6. 2016. Stavební úřad následně pokračoval v řízení o odstranění stavby a dne 24. 2. 2017 vydal rozhodnutí o nařízení odstranění stavby, které nabylo právní moci dne 28. 3. 2017. Žalobkyně pak dne 29. 6. 2018 oznámila stavebnímu úřadu změnu v užívání stavby z krmelce na seník. Stavební úřad sdělil žalobkyni, že její oznámení změny v užívání bude projednáno ve správním řízení, jehož výsledkem bylo zmíněné rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobkyně o povolení změny užívání stavby s tím, že stavba byla provedena bez povolení, nebyla ani dodatečně povolena a bylo naopak nařízeno její odstranění.
Tyto okolnosti brání povolení změny užívání stavby.

3. K obsáhlým námitkám žalobkyně podrobně popisujícím průběh řízení o dodatečném povolení stavby a o odstranění stavby a polemizujícím zejména se závěrem správních orgánů, že předmětná stavba krmelce vyžadovala územní rozhodnutí, žalovaný uvedl, že tyto námitky se nevztahují k zamítnutí žádosti o povolení změny užívání stavby, a tedy k odvoláním napadenému rozhodnutí, nýbrž k již pravomocným rozhodnutím o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby a o nařízení odstranění stavby. Pokud se žalobkyně v odvolání částečně věnovala i rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení změny užívání stavby, žalovaný k tomu uvedl, že okolností, která brání povolení změny užívání stavby je fakt, že účel jejího užívání nebyl nikdy žádným rozhodnutím stanoven, tudíž neexistuje a o povolení jeho změny nelze rozhodnout. Stavební úřad dle žalovaného správně posoudil, že stavba nebyla povolena, nebyl povolen ani účel jejího užívání ve smyslu § 126 odst. 1 stavebního zákona, a v souladu s § 51 odst. 3 správního řádu proto bylo třeba podanou žádost zamítnout. Pouze nad rámec této argumentace pak žalovaný vysvětloval žalobkyni principy vedení řízení o odstranění

stavby a to, že v proběhlém řízení o odstranění stavby stavební úřad objasnil, na základě jakých ustanovení stavebního zákona má za to, že předmětný krmelec je stavbou vyžadující územní rozhodnutí.

4. Žalobkyně v podané žalobě, která je v podstatném rozsahu doslovně shodná s předchozím odvoláním, uvedla, že je vlastníkem předmětného krmelce sloužícího až do podání žádosti o změnu užívání k příkrmování zvěře. Dle žalobkyně nejde o stavbu, pro kterou by stavební zákon vyžadoval stavební povolení či územní rozhodnutí. Žalobkyně obsáhle popsala okolnosti kontrolní prohlídky v listopadu 2014, průběh řízení o dodatečném povolení stavby a o odstranění stavby. Uvedla, že stavební úřad se v průběhu řízení o odstranění stavby nevypořádal s námitkami žalobkyně a neodůvodnil, proč dřevěný krmelec podléhá povolení stavebního úřadu. Dle žalobkyně se jedná o stavbu pro výkon práva myslivosti dle § 79 odst. 2 písm. l) stavebního zákona, přičemž podle § 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona nevyžadují stavební povolení ani ohlášení záměry uvedené v § 79 odst. 2 stavebního zákona. Žalobkyně je podle § 1012 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, oprávněna v mezích právního řádu se svým vlastnictvím libovolně nakládat.
5. Žalobkyně rovněž poukazovala na procesní vady řízení o odstranění stavby či o dodatečném povolení stavby. Oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby řádně nevymezilo, proč je předmětná stavba považována za prováděnou bez rozhodnutí, opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem. Řízení o dodatečném povolení stavby bylo chaotické a vadné, stavební úřad se řádně nevypořádal s námitkami žalobkyně, stavbu označoval jako seník s krmelcem namísto krmelce se seníkem, neujasnil si tedy, o jaké stavbě je rozhodováno. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby bylo nezákonné, předčasné a nepřezkoumatelné. Stavební úřad v řízení o dodatečném povolení stavby nezákonně využil jako důkaz výpověď mysliveckého sdružení XXX – XXX a nedostatečně zjistil skutkový stav. Ani v průběhu odvolacího řízení nebylo žalobkyni přezkoumatelně sděleno, proč probíhá řízení o dodatečném povolení stavby a proč je krmelec stavbou vyžadující územní rozhodnutí.
6. V závěru žaloby se žalobkyně věnovala řízení o změně v účelu užívání stavby, z něž vzešlo napadené rozhodnutí. Uvedla, že nařízení odstranění stavby není dle jejího názoru překážkou její žádosti o povolení změny užívání z krmelce na seník. Žalobkyně na svém pozemku umístila ovce a potřebuje v seníku skladovat seno, v čemž stavební úřady jiným zemědělským podnikatelům problémy nedělají. Správní orgány přistupují k různým subjektům různě. Žalovaný se řádně nezabýval odvolacími námitkami, když je vztahoval k již vydaným pravomocným rozhodnutím. Nesprávně bylo zjištěno vlastnictví dotčené stavby, neboť výlučným vlastníkem je žalobkyně, naopak pan P. H. vlastníkem stavby není. Rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 24. 2. 2017 není dle žalobkyně pravomocné pro vady v doručování. Bylo povinností žalovaného objasnit, proč předmětná stavba krmelce podléhá povolovacímu postupu ve smyslu § 126 odst. 1 stavebního zákona. Krmelec několik let sloužil k příkrmování zvěře, a proto je absurdní tvrzení žalovaného, že

neexistuje účel jejího užívání. Žalobkyně podala žádost o povolení změny užívání včetně projektové dokumentace a souhlasných stanovisek dotčených orgánů. Nesprávně byl vyložen pojem stavby pro výkon práva myslivosti, když krmelec slouží k příkrmování volně žijící zvěře. Veřejný zájem je v případě takovéto stavby dostatečně zajištěn. Žalovaný odvolací námitku nesprávného posouzení charakteru stavby ignoroval, jeho rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

7. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný poukázal na to, že žaloba je prakticky totožná s odvoláním žalobkyně, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, na které proto žalovaný odkázal. Dále uvedl, že účel užívání stavby nebyl nikdy žádným rozhodnutím stanoven, tudíž neexistuje. Nelze přitom rozhodnout o změně neexistujícího účelu užívání. Stavební úřad správně posoudil, že stavba nebyla povolena, a tudíž nebylo možno vyhovět žádosti o změnu jejího užívání. Žalobní důvody v drtivé většině nesměřují proti napadenému rozhodnutí, nýbrž proti pravomocnému rozhodnutí o nařízení odstranění stavby případně proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby. Nelze změnit účel stavby, která nevyžaduje žádné veřejnoprávní povolení, na účel, kdy by stavba povolení vyžadovala. Tím by se obešlo příslušné řízení dle stavebního zákona. Stavba seníku, jak ji žalobkyně požadovala, by vyžadovala přinejmenším rozhodnutí o umístění stavby, neboť jde o stavbu podle § 103 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. Stavební úřad může rozhodnout o změně v užívání pouze u takové stavby, jejíž účel byl vymezen v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu, a nevyžaduje-li stavba kolaudaci, v povolení stavby. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.
8. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 29. 6. 2018 oznámila stavebnímu úřadu změnu v užívání stavby původního krmelce na nový účel - seník. Stavební úřad do spisu připojil rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 3. 6. 2016, které dle vyznačené doložky nabylo právní moci dne 3. 10. 2016, a rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 24. 2. 2017, které dle vyznačené doložky nabylo právní moci dne 28. 3. 2017. Usnesením ze dne 16. 7. 2018 stavební úřad oznámil žalobkyni podle § 127 odst. 4 stavebního zákona, že oznámenou změnu v účelu užívání projedná v řízení a současně, že jsou shromážděny podklady pro rozhodnutí, k nimž se žalobkyně může vyjádřit. Rozhodnutím ze dne 20. 8. 2018 stavební úřad zamítl žádost žalobkyně o povolení změny v užívání stavby krmelce. Žalobkyně následně napadla usnesení stavebního úřadu ze dne 16. 7. 2018 o tom, že podle § 127 odst. 4 stavebního zákona bude oznámení změny v účelu užívání projednáno v řízení, a podala rovněž odvolání proti rozhodnutí ze dne 20. 8. 2018 o zamítnutí žádosti o povolení změny v užívání stavby. Žalovaný následně dne 23. 10. 2018 zamítl odvolání proti rozhodnutí z 16. 7. 2018 a následně dne 29. 11. 2018 rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
9. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

10. Podle § 126 odst. 1 a 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), stavbu lze užívat jen k účelu vymezenému zejména v kolaudačním rozhodnutí, v oznámení o užívání stavby nebo v kolaudačním souhlasu. Nevyžaduje-li stavba kolaudaci podle § 119 odst. 1, lze ji užívat jen k účelu vymezenému v povolení stavby. Změna v účelu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu výroby nebo v jejím podstatném rozšíření a změna v činnosti, jejíž účinky by mohly ohrozit život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí, nebo změna doby trvání dočasné stavby nebo změna dočasné stavby na stavbu trvalou, je přípustná jen na základě souhlasu nebo povolení stavebního úřadu. Ustanovení § 81 není dotčeno.
11. Na prvním místě je třeba uvést, že na základě podané žaloby krajský soud přezkoumává pouze napadené rozhodnutí, které se týká výhradně zamítnutí žádosti žalobkyně o povolení změny v užívání stavby. Předmětem řízení před žalovaným, z něž vzešlo napadené rozhodnutí, nebylo dodatečné povolování stavby ani nařízení odstranění předmětné stavby. Tyto otázky byly řešeny v jiných již pravomocně skončených řízeních a správním orgánům nebyly v řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby otevřeny k přezkumu či novému posouzení. Správní orgány obou stupňů proto správně vycházely z toho, že řešená stavba krmelce, o jejímž ztotožnění v řízení nevznikly pochybnosti, nebyla ani dodatečně povolena a žalobkyni bylo naopak nařízeno její odstranění podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona.
12. Pokud žalobkyně v závěru žaloby jednou větou zpochybnila právní moc rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 24. 2. 2017 s odkazem na blíže neurčené vady v doručování, nepovažoval soud tento poukaz za natolik konkrétní, aby jej vůbec bylo možno akceptovat jako řádný žalobní bod. Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 835/2006, vyslovil, že: *„Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem.“* (rozhodnutí NSS dostupná na www.nssoud.cz)
13. Jak bylo uvedeno, krajský soud v nyní vedeném řízení rozhodnutí o nařízení odstranění stavby nepřezkoumává, na základě zmíněného poukazu žalobkyně pak nemá důvod nevycházet z na tomto rozhodnutí vyznačené doložky právní moci, když žalobkyně neuvedla individualizované a konkrétní důvody, proč by rozhodnutí o nařízení odstranění stavby nemělo být pravomocné. Pouhý obecný odkaz na vady v doručování je nedostatečný, když vady mohou teoreticky spočívat např. v doručování nesprávné osobě (např. v důsledku zastoupení a obsahu plné moci), nesprávným způsobem, tj. poštou či datovou schránkou, na nesprávnou adresu či do nesprávné datové schránky, ve vadně vyplněné doručence apod. Pokud je žalobkyni taková vada známa, nic jí nebránilo na ni konkrétně poukázat. Přezkumem veškerých možných pochybení správního orgánu na základě obecně uplatněné námitky žalobkyně by se soud pasoval do role advokáta žalobkyně, čímž by byl narušen princip rovnosti

účastníků.

S ohledem na to soud uzavírá, že nemá důvod nepovažovat rozhodnutí o nařízení odstranění stavby žalobkyně ze dne 24. 2. 2017 za pravomocné dle na něm vyznačené doložky. Skutečnost, že je s ním žalobkyně seznámena, je pak zřejmá ze samotné žaloby.

14. Jestliže byla stavba krmelce stavebním úřadem v řízení o odstranění stavby označena za „černou“ stavbu, v důsledku čehož bylo žalobkyni pravomocně nařízeno její odstranění, ztotožňuje

se krajský soud se závěry správních orgánů, že povolení změny v užívání takové stavby nepřichází z povahy věci vůbec v úvahu. Z již skončeného řízení o nařízení odstranění stavby plyne, že stavba je protiprávní a má být odstraněna, přičemž žalobkyně od sebe nemůže odvrátit důsledky těchto závěrů pouhým ohlášením změny v užívání stavby. Pokud žalovaný hovořil

o tom, že účel stavby neexistuje, měl tím zjevně na mysli, že neexistuje povolený účel stavby, neboť žalobkyně jakékoli povolující rozhodnutí či opatření stavebního úřadu ve vztahu k předmětné stavbě nezískala. Polemika žalobkyně s tím, že žádné rozhodnutí k umístění

a zbudování takového typu stavby nepotřebovala, není v daném řízení vůbec namístě, neboť tato otázka již byla pravomocně vyřešena v řízení o nařízení odstranění stavby.

15. Soud proto nemůže žalovanému vytknout, že věcně nevypořádal odvolací námitky žalobkyně týkající se svým obsahem řízení o dodatečném povolení stavby či řízení o nařízení odstranění stavby. Případné procesní vady těchto řízení či nezákonnost z nich vzešlých rozhodnutí měla žalobkyně namítat v rámci těchto řízení, případně v rámci žalob proti rozhodnutím v řízeních vydaných. Ani krajský soud se proto nebude blíže zabývat v žalobě uvedenými námitkami týkajícími se předchozích řízení, které byly uplatněny zcela shodně jako v odvolání, neboť v tomto soudním řízení soud nepřezkoumává rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ani rozhodnutí o nařízení odstranění stavby.

16. Byla to sama žalobkyně, kdo oznámením podle § 127 stavebního zákona, které se v daném případě dle § 127 odst. 4 téhož zákona považuje za žádost, zahájil řízení o povolení změny v užívání stavby. Stavební úřad, stejně jako žalovaný, následně s ohledem na popsané okolnosti žalobkyni dostatečně a správně vysvětlili, z jakých důvodů nelze její žádosti vyhovět. Za dané situace, kdy žádosti zjevně nemohlo být vyhověno, nebyl žalovaný povinen blíže vysvětlovat, zda a proč předmětný typ stavby vyžaduje ke změně v účelu užívání souhlas nebo povolení stavebního úřadu. Otázka, kdo je vlastníkem předmětného krmelce, nebyla pro dané řízení podstatná a nebyla zde ani zvlášť řešena. Žalobkyně je sice oprávněna nakládat se svým vlastnictvím, nicméně v mezích právního řádu, tedy i v mezích stavebního zákona. Zákonný postup správních orgánů není vůči žalobkyni diskriminační, jak bylo v žalobě pouze v obecné rovině naznačeno.

17. Lze uzavřít, že v situaci, kdy žalobkyni bylo pravomocně nařízeno odstranění nelegální stavby, nemohla žalobkyně docílit vydání povolení ke změně v užívání této stavby, když takový postup by odporoval logice stavebního zákona. Účelem povolení změny v užívání stavby je legalizace nového způsobu užívání po právu zbudované stavby. V případě stavby

žalobkyně lze za daných okolností očekávat její dobrovolné či exekuční odstranění, jemuž se nelze vyhnout podáním žádosti o změnu v účelu užívání stavby. Pokud byla taková žádost podána, bylo její zamítnutí zcela případné.

18. Ze shora uvedených důvodů považuje soud uplatněné žalobní body za nedůvodné. Současně nebyly shledány vady, pro něž by bylo třeba zrušit napadené rozhodnutí bez návrhu. Proto soud podanou žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když účastníci řízení nevyjádřili k takovému postupu v soudem stanovené lhůtě svůj nesouhlas.
19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 25. října 2019

Mgr. Lucie Trejbalová

předsedkyně senátu